

אך בענין הפיאות. הנה לכאור' נרא' שמעיקר הדין מל"ע
 אין שום איסור כלל לקלנס ולקלרס. שהרי לדיע' ח'
 (בסתה) סי' קפ"א ס"ג אינו חייב אלא בתער. ור"ל דבמספרי'
 חפי' כעין תער (סמוך לבשר) מותר לכתח'. כמש"ס סי' גבי
 זקן. לדיע' זו דינס שיה. וכ"ה בטור ורמב"ם כאן בהדיא.
 וכמ"ס הב"י כאן ושם דמתני' דקתני אינו חייב לאו דוקא כו'.
 (וכ"ה בריטב"א דמכות דכ"א ע"ש סוף הסוגי' (דסיים דע"כ)
 המזהר ה"ז משובח). וגם בלשון הר"ן במתני' שם חית'
 דבמספרי' מותר). ואף לדיע' ב' שלא ככעין תער עכ"פ משמע
 דשרי לכתחי' לכ"ע וכ"ה בהדיא בב"י לקמן גבי זקן וז"ל דאי
 לאו כעין תער מודים התוס' ורא"ש דשרי אף בראש כו'.
 ומשמע שאין שום חשש בזה כלל. וכן משמע בריטב"א דרק
 בכעין תער המזהר ה"ז משובח (ומשמע דהיינו לחוש לדמיה
 התוס' כו' ע"ש). משמע דשלא כעין תער אין שום מקום כלל
 לחוש (לכ"ע). וע' שט"מ לגזיר מ"א ח' ומכאן יש ללמוד
 שאסור כו' (והיינו כד' התוס') וסיים ומיהו דוהא סמוד לבשר.
 וכן משמע בשו"ע שהרי רק בכעין תער כ' שיש לחוש להי"א
 משמע דכלא כעין תער מותר לכ"ע. ומ"ס בשו"ע סס"ט לא
 חגע צו יד היינו בתער או במספרי' כעין תער דוקא וכ"ה
 בב"י שם בהדיא וכן בלבוש. ומש"ס שיעור הפיא' מכנגד שער
 של פדחתו ועד למטה מן החזן כו' דנרא' דהיינו שיעור האורך
 (ומש"ס וכל רוחב מקום זה ע"כ ר"ל דבמשך אורך זה אסור
 כל הרוחב שבו וע' לבוש שכ' וכל אורך מקום זה עם הרוחב
 כו'). ר"ל דכל השערי' היולאי' במשך אורך זה הם בכלל
 הפיאות ואסור להעבירם מעיקרם אבל לא איירי באורך גוף
 השיעור: